

Az ötvenhatodik

Élménybeszámoló a szegedi Jogászbálból

Az egyetemi báli szezon utolsó hétvégén, november 29-én került összehívásra az ezévi Jogászbál. Az ötvenhatodik alkalommal megszervezett ünnepi esemény minden bizonnyal a legnagyobb hagyománnyal bíró szegedi bál, melynek forgatókönyvét és rendezőgárdáját a harmadik évfolyamos hallgatók alkotják meg.

Mint tudjuk, a báli rendezvények története egészen a XIV. századba nyúlik vissza. Amikor a kezdeményezés burgundi urak és hölgyek fejből kipattant, korántsem számítottak arra, hogy a főúri táncmulatságból és lakomából több évszázados hagyomány születik. A történeti hűség kedvéért meg kell említenünk egy, az életmód-kutatás által sokhelyütt kiemelt és elsőnek feltevézett táncmulatságot, melyet Bajor Izabella és VI. Károly esküvőjének köszöntésére rendeztek Amiens-ben 1385-ben. A bál mint társas esemény időtállóan bizonyult. Néhány évszázaddal és jó pár ezer kilométerrel közelebb hozánk, a nemzeti romantika korában, már több jelentős bálról ad számot a sajtó. Az 1800-as évektől a hazai bálók kötelező része a nyitótánc, mely az esemény hangulati jellege szerint lehet hazafias (palotás, csárdás, körmagyar, angol keringő, bécsi keringő), és lehet könnyedebb (tangó, foxtrott, szamba, polka, rockandroll), melynek feladata, ráhangolni a vendégsereget a báli táncra. A mai, szegedi ráhangolódás dr. Szabó Imrénének, a házigazda Állam- és Jogtudományi Kar dékánjának ünnepi, ám könnyedségével is megnyerő megnyitóbeszéde és Telekdy Gergely hők-alelnök köszöntője után kezdődött.

A szegedi jogászbál nyitótáncá ízelítőt mutatott abból, hogy méltóság és oldottság, hagyomány és könnyedség nem egymástól távoli fogalmak. A hallgató-párok által bemutatott

keringő és latin-amerikai mix koreográfiáját Balatoni Renáta alkotta. A mozgásszínházi-akrobatikus elemekkel színesített tánc utáni első aperitív jó étvágyat csinált a vacsorához és kedvet a baráti beszélgetések folytatásához. Itt kell megjegyezni, mindenképpen dicséretes volt a házigazdák abbéli szándéka, hogy kellő távolságra kerüljenek a dohányzásra kijelölt helyek és a báli este középpontja, illetve mellékeseméneinek csomópontjai. A vacsora hármassá (a választható összeállítások húsevő hard, húsevő light és vega szegmensekből álltak) szegedi viszonylatban már hagyományosnak mondható. A vacsorát féledes-félszáraz pezsgő indította és a megfelelő hidegségű somlói galuska bekalauzása zárta le, persze csak a legmerészebbeknek, akik ezen az estén nem vigyáztak a vonalaikra.

A tényerök-evőeszközök gyors elszállítása az asztal- és baráti társaságok egy részét újabb (ezúttal a rendkívül finom utóízekkel kedveskedő vacsora émesztésének motiválását szolgáló) nem, égetett szesz, valamint kávé elfogyasztására indította. Az aulában persze régi barátok, évfolyamtársak, és kedves emlékü, nagytiszteletű oktatók beszélgetései marasztaltak sokakat – újabb kör szeszek elfogyasztására, ezúttal már a táncparketre lépést-kerülést motiválódó.

Az est meglepetései Bite Tamásék latin egyvelege, Péter Barbara énekhangja és Ragány Zoltán versmondása voltak. A korigény megjelenésekként karaoke-show várta az éneklés szerelmeseit, illetve az udvarlás eszközeül az egyéni orgánium felmutatását választó pavarottikat, ám a kisterem – elsősorban Látó Ferenc és kollégái zseniális hangszerismeretének és zenei tehetségének, továbbá a vendégek fokozott hangulatának – a húszas évek báli világát idézte. Ismét az aulában, a Bálígazság című alkalmi sajtóorgánium olvasgatása során let-

tem figyelmes a Veress József professzor által elbeszélte hagyományra, miszerint éjjelkor kötelező eseménye volt a hajdani bálnak „a Rácz Pali cigányprímás és nótaszerző által komponált” jogászbálozó eléneklése.

És ha már hagyományról esett szó, két dolgot meg kell, hogy osszak a Tisztelt Olvasóval. A Jogászbálon nem csak a jogászbálozó eléneklése, hanem a bál teljes forgatókönyve a Veress professzor úr által említett „202 éves ősi szokás” alapján íródott – ami rendkívül dicséretes, sőt: csodaszép. Így örökítődnek át évtizedek, korok, évfolyamok szellemi génjei az utókorra, egykori diákevek és oktatók emléke így őrződik meg a múlt idő távlatában is. Ki kell tehát mondanunk, hogy állapítsa a szegedi kulturális örökség része. Mégpedig hangsúlyos része. A másik kötelezően megemlített dolog a bálozó hölgykoszorú, a hallgatólányserég, illetve a férfiközönség öltözet, tehát az ez évi báli divattrend. A szerző, aki több éve követi nyomon a jogászbálozó elzárnyó tendenciáit, meg kell, hogy állapítsa, az idei esemény ruhaválasztására egyfajta szolid elegancia volt jellemző. Ez egy igen értékes folyamat záró állomása és egy másik igen értékes folyamat kezdete lehet, mégpedig azért, mert a korábbi évekkel (elsősorban a 2000. évvel) ellentétben a kihívó jelleg (túláságosan is mély dekoltázs, fényes anyagok, erőteljes színek, sok csiribiri, arany, csillámpor) fokozatosan háttérbe szorult, majd idén eltűnt, és talán ez így marad a jövőben is.

Úgy gondolom, nem véletlenül és nem is túlozva mondta Szabó Imre, a kar dékánja megnyitóbeszédében: „Hölgyeim! Önök gyönyörűek!” Valóban azok voltak. Gyönyörűek, ahogy a tanárképző, az élelmiszeripari, az orvosi, a nagy egyetemi, és a közműszaki bálban is. Ahogy gyönyörűek az egyetemi mindennapokban is, a szorgalmi időszakban és a vizsgaidőszakban (ami itt van a nyakunkon), a mikulászó csoport-összejövetelen és a szilveszteri évfolyambuliban, de a létnyj kanyikuliban is, mindörökkön örökké.

ZKÖ

PILLANATFELVÉTELEK A JOGÁSZBÁLBÓL

Kovács Alíz (hallgató, V. évfolyam): Úgy látom, a diszkrét és elegáns ruhák dominálnak, a központi színek a bordó és a fekete. A dékán úr köszöntője nagyon tetszett. A vacsora ízletes volt, és megfelelt a bál színvonalának. Én igen jól érzem magam. A párommal táncolni is fogunk.

Nagy Zoltán Péter (elnök, JGYTFK HÖK): Kellems a környezet. Sok baráti beszélgetés volt már. Nagyon jól érzem magam. Kiemelkedő élmény azt látni, hogy a joghallgató lányok ugyanolyan szépek, mint a mi lányaink a jugyun. Csodálatosak. Épp az imént köszöntem meg Mák Baláznak a meghívást. Igazán nívós a rendezvény. Méltó a hagyományaihoz.

Dr. Keckeméti Balázs (jogi munkatárs, DÉMÁSZ): Ez az ötödik alkalom, hogy itt vagyok. Nagy várakozással tekintettem a bál elé. Nem csalódtam, mert a szervezők ismét kitétek magukért. A már megszokott, jó színvonalú volt a bál, bár a résztvevők számát keveseltem. Már kialakult társasággal jöttünk, de arra számítottam, hogy kicsit több ismerőssel találkozunk.

Dr. Forrai Miklós (üzegységi fogalmazó, Szeged): Nagyon jó társaság alakult ki. Szakmai és baráti körben mindig jólesik beszélgetni, nosztalgizálni. A cigányzenei szekciónál nagyobb érdeklődést feltételeztem. Mindkét zenekar nívós előadásmódban játszik. A bál összességében, nálam: ötös.

Dr. Kléger Viktor (ügyvédjelölt, Budapest): Alapvetően jól éreztem magam, az volt a fűresa, hogy az előző évekhez képest mintha kevés hallgató lett volna. A lányok változatlanul szépek voltak. Ahogy én láttam nagy öröngés nem volt. Jól esett régi professzoraimmal beszélgetni. Szerintem mindenki jól érezte magát.

Rendkívüli karácsonyi játék

Mit kell tenned?

Kattints az Egyetem Online-ra:

www.egyetem.szeged.hu

ahol játék felirat alatt versenybe szállhatsz a nyereményekért.

Klikkelj és nyerj!

www.egyetem.szeged.hu

Októberi játékunk szerencsés nyertesei:

SZTE-pólót nyert:

Dobó Gabriella (SZTE GYTK), Takács Erzsébet (SZTE BTK irodalomtudomány)

Pizzajegyet nyert:

Tóth Attila (bela@bibl.u-szeged.hu),
Cziglédszky Anett (SZTE TTK)

Gratulálunk!